

(nettikuva)
JUHA AHVIO

Tietoja

Kuvaus

Juha Ahvio on konservatiivista kristillisyyttä edustavan Patmos Lähetysseuran tutkimusjohtaja ja poliittis-uskonnollisista aiheista kirjoittava kirjailija. Hän on myös oikeistokonservatiivisen Oikean Median blogisti. Ahvio on koulutukseltaan teologian tohtori ja hän on myös Helsingin yliopiston dogmatiikan dosentti. [Wikipedia](#)

Synty: 1968 (ikä 55 vuotta)

VANHURSKAUTTAMINEN – LUTERILAISUUDEN PÄÄOPINKOHTA

Ajallemme on ominaista kaiken opillisuuden halveksiminen. Tästä taas seuraa, että samalla heitetään romukoppaan keskeisetkin totuudet - yhteiseksi onnettomuudeksi. Lutherin mukaan elämässä erehtyminen on inhimillistä, **mutta opissa erehtyminen on perkeleellistä.**

Koko uskonpuhdistuksen voidaan katsoa saaneen alkunsa siitä, kun Lutherille kirkastui vanhurskauttaminen. Tämä ns. ”tornikokemus” johti hänet teologisesti aivan uusille urille:

”Silloin tunsin itseni suorastaan uudestisyntyneeksi ja uskoin astuneeni avatuista porteista paratiisiin.”

Vanhurskauttamisessa **ihmisestä tulee Jumalalle kelvollinen.**

Tämä oppi ”leikkasi irti” Lutherin Rooman kirkosta. Tämän opin julistamista hän piti tärkeimpänä aseenaan **taistelussa paavin kirkkoa vastaan – ja myös lahkolaisuutta vastaan:**

”Tämä yksi ainut opinkohta olisi vähitellen...kukistanut paavin vallan ja sen ...jumalanpalvelukset, pyhimysten avuksi huutamiset, kiirastulet, messut...ja muut samantapaiset loputtomat iljetykset.”

Vanhurskauttamisoppi on Lutherin mukaan niin keskeinen, että **kristillinen kirkko sen varassa seisoo tai kaatuu:**

”Jos näet vanhurskauttamisopista luovutaan, siinä samalla silloin luovutaan koko kristillisestä opista.”

Aikamme sekasortoinen kirkollinen ja opillinen tilanne johtuu pitkälti tämän opin heikosta asemasta. Raamatullisesta vanhurskauttamisopista luopuminen **johtaa vääjäämättä lamaan kaikilla seurakuntasektoreilla:**

”Jos näet vanhurskauttamisoppi on lamassa, on kaikki lamassa.”

Lutherin tekstiä ei ole lupa rinnastaa Raamattuun. **Hänen kirjoituksillaan on ohjeellisuusarvo vain sikäli, kun ne pitävät yhtä Raamatun kanssa.** Vaikka Luther oli Jumalan mies, hänelle ei ollut jumalallista valoa kaikkien kysymysten käsittelyyn. Mm. juutalaisia koskevissa kannanotoissaan hän aivan ilmeisesti meni harhaan.

”Sellaisissa kohdissa, joissa näyttää olevan ristiriitoja Raamatun ja Lutherin välillä, ei luterilainen kirkko luonnollisestikaan voi ratkaista asioita Lutherin eduksi Raamattua vastaan. Se ei ole sidottu Lutherin auktoriteettiin, vaan Raamatun auktoriteettiin” (Osmo Tiililä, Kristilliset kirkot ja muut yhteisö, s.224).

Lutheriin hirttäytyminen – sairaloinen ilmiö

Suomen kirkossa tämäkin on totta: **SLEY, STLK, Luther säätiö, Lähetysshiip-pakunta.** Tällöin luovutaan YKSIN RAAMATTU – periaatteesta. – Uskova on ”hirttäytynyt” RAAMATTUUN, PAAVALIIN JA KRISTUKSEEN!

Lutherin parasta osaamista

Sen sijaan **vanhurskauttamisoppi oli Lutherilla selkeä.** Lutherin Galatalaiskirjeen selityksen veroista kokonaisuudesta tästä opista lienee meidän turha hakea! Siinä tämä keskeinen uskonoppi avautuu kristallinkirkkaana eteemme.

Luther nimitti Galatalaiskirjeen selitystä **parhaimmaksi kirjakseen**. Galatalaiskirje oli Lutherille hyvin rakas. Hän nimitti sitä ”omaksi kirjeekseen, jonka kanssa oli kihloissa, Katarina von Borakseen”.

DOSENTTI JUHA AHVION VANHURSKAUTTAMISOPPI

Dosentti Juha Ahvio on Patmos-säätiön johtava teologi. Hän on viime aikoina kirjoittanut monia kristinuskoa käsitteleviä teoksia. Lisäksi hän on säännöllisesti HELVI JÄÄSKELÄISEN kanssa RADIO PATMOKSESSA tuonut esille keskeisiä kristinopin kohtia. Viimeksi käsiteltiin VANHURSKAUTTAMISOPPIA. Esitelmät ovat olleet monipuolisia ja laaja-alaisia. Näyttää siltä, että Ahvion intohimo on laittaa KOKO LUTERILAINEN OPPI uusiksi. Patmoksella Ahvion tuki näyttää olevan ”saumaton”.

VANHURSKAUTTAMISOPPI

Oppia käsiteltiin monelta kantilta. Raamattukin oli esillä usein. Tämä oppi oli Lutherille aivan keskeinen. Luther kirjoittaa:

”Jos näet vanhurskauttamisoppi on lamassa, on kaikki lamassa” (Luther, Gal.kirj. sel., s.42).

Ahviolta puuttuu tämä keskeisyys - painotus. Samoin Ahviolta puuttuu LAIN KESKEISYYS vanhurskauttamisopissa. Lutherille tämä oli LUOVUTTAMATON!

*”Lain varsinaisena tehtävänä onkin **saada meistä synnalaisia, nöyryyttää ja tappaa meitä, viedä meitä helvettiin ja riistää meidät puti puhtaaksi, mutta siinä tarkoituksessa, että tulisimme vanhurskaiksi, meidät korotetaisiin ja tehtäisiin eläviksi, vietäisiin taivaan korkeuksiin ja saisimme omaksemme kaiken. Se siis ei tapa vain tappaakseen, vaan se tappaa elämäksi”*** (Luther, Gal.kirj.sel., s.413).

Ahvion epäonnistuminen luterilaisuuden keskeisessä opissa heittää synkän varjon kaikelle hänen teologiselle työskentelylleen; PRIORISOINTI MENE KOHTALOKKAASTI PIELEEN!

Jos vanhurskauttamisoppi ei ole paikallaan KAIKKI MUUKIN TEOLOGIA kärsii haaksirikon! Teologia on tällöin HIEKALLE rakennettu!

Jos vanhurskauttamisopissa mennään harhaan, koko teologinen rakennelma sortuu - kuin KORTTITALO!

SUURIN ONGELMA

Ahvion harhautuminen vanhurskauttamisopissa on vakava asia. Se paljastaa: **hän itse henkilökohtaisesti ei ole kokenut raamatullista vanhurskauttamista.** MARTTI LUTHERILLE se oli keskeinen ja YKKÖS-ASIA.

AGRICOLAN PERILLINEN

Juha Ahvio osoittautuu Lutherin vastustajan JOHANNES AGRICOLAN hengenheimolaiseksi ja - perilliseksi:

(nettikuva)

JOHANNES AGRICOLA
20.4.1494 – 22.9.1566

PÄTEVÄ MITTARI

Elämme opillisesti varsin sekavassa ajassa. Monenlaiset teologiset virtaukset pyrkivät riepottelemaan Herran kansaa. Luterilainen VANHURSKAUTTAMISOPPI on pätevä ”maamerkki”; siihen voimme luottaa!

”Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, **ettemme**

”Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. ’Kymmenen käskyä kuuluu raastu- paan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen!’”

(Tunnustuskirjat, s. 53)

enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuu-
lissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että
me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme hä-
neen, joka on pää, Kristus, josta koko ruumis, yhteen liitettynä ja koossa
pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen
voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on” (Ef.4:11-16).

MARTTI LUTHER: GALATALAISKIRJEEN SELITYS

(nettikuva)

DAVID PAWSON

Tietoja

Kuvaus

John David Pawson oli englantilainen baptistisaarnaaja ja kirjailija. Hän kirjoitti yli neljäkymmentä kirjaa. Pawson oli erityisesti tunnettu laajalti julkaistusta opetussarjastaan ja siitä tehdystä pääteoksestaan Raamattu avautuu. Suomessa hänen saarnojaan on esitetty Taivas TV7:n kanavalla. [Wikipedia](#)

Syntyi: 25. helmikuuta 1930, [Englanti, Yhdistynyt kuningaskunta](#)

Kuoli: 21. toukokuuta 2020

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU (missiosakarja.net / UT avautuu / TV7)

*Galatalaiskirje ei ole kenenkään suosiossa. Mielenpiteet sen suhteen ovat kuitenkin suuresti jakaantuneet. **Ihmiset käyvät sen suhteen joko kuumina tai kylminä.***

I ARVIOINTEJA

1. LUTHER sanoi Galatalaiskirjeen olevan **Raamatun paras kirja**. Hän sanoi: ”Tämä on minun kirjeeni.” ”Olen naimisissa sen kanssa. Se on minun Katieni.” Lutherhan avioitui Katherine – nimisen nunnan kanssa. Nyt hän sanoo olevansa naimisissa tämän kirjeen kanssa.

2. ERÄS TOINEN MIES sanoi: ”Tämä epistola on kuin kivi purosta, jonka kanssa toisen Daavidin lailla Luther lähti kohtaamaan paavillista jättiläistä ja löi sitä otsaan.”

3. JOHN BUNYAN Kristityn vaellus – kirjan kirjoittaja sanoi: ”Pidän Lutherin kommentaaria Galatalaisista parhaana kirjana haavoittuneelle omalletunnolle kaikista näkemistäni kirjoista – Raamattua lukuun ottamatta.” Se oli John Bunyanin kunnianosoitus tälle vanhalle kirjalle.

4. JOHN WESLEYLLE *tällä kirjalla oli myös tärkeä merkitys. ”Tätä lukiessaan hän tunsu sydämensä kummasti lämpenevän klo 8.45. 24.5.1738 Aldersgate Streetillä. Nyt siinä on Barkleyn pankki, mutta seinässä on kyltti, jossa kerrotaan, että siellä se tapahtui.*

II VAIKUTUS HISTORIAAN *Galatalaiskirjeellä on ollut syvä vaikutus kristilliseen historiaan. Monet kristityt rakastavat tätä kirjettä – mutta eivät suinkaan kaikki. Jotkut inhoavat sitä tosissaan. Sitä on kutsuttu ”ristinnaulitsemiskirjeeksi” ja ”ohdakkeiseksi viidakoksi”. Se jokaista lausetta on kuvattu räjähtäväksi ukkosen jyrähdykseksi. Se ei ole ollut yleinen suosikki.*

SUMMA SUMMARUM:

DOSENTTI JUHA AHVIO KUULUU PATMOKSEN LEIRIIN. PATMOS TAAS AHVION JOHDOLLA ON LUTHERIN VASTUSTAJAN AGRICOLAN OPETUSLAPSIA!

1. JUMALA OMPI LINNAMME JA VAHVA TURVA AIVAN, ON MIEKKAMME JA KILPEMME AJALLA VAARAN, VAIVAN SE VANHA VAINOOJA, KAVALA, KAUHEA, ON KIIVAS KIUKKUINEN JA JULMA, HIRMUINEN. VAIN HERRA HÄNET VOITTA.

2. ON TURHA OMA VOIMAMME, VÄÄRYYDEN VALTAA VASTAAN. ME TURMAN VALLAT VOITAMME HERRASSA AINOASTAAN. HÄN, KRISTUS, KUNINGAS, ON VOITONRUHTINAS, LYÖ JOUKOT HELVETIN, NE TALLAA JALKOIHIIN, JA VOITON MEILLE SAATTAA.